

———— Kézdi Imola

MINIALLŰRÖK

SÓHAJT A SAJT

Sóhajt a sajt.
Szorong a paradicsom.
Konyak önti
magát nyakon,
s a sült hal
mindent bevall.
Visszaalszik a tej,
elkából a kávé.
De a lány kenyér
s a szőlő is
pirul ám,
mikor elgurul
a pirulánk,
és magokból kikelve,
banánhéj-nászung
vívjuk,
a mosatlant is
elfeledve,
a konyhában.

FRISSEK

frissek és
vadak vagyunk.
igazak a vádak:
nem öregszünk,
nem veszekszünk,
húst sem eszünk,
nem is iszunk.

nem bizony.
poharamat emelem:
lásztminít e szerelem.

VATTA

Vattacukor-szenvedély
minden egyes
napunk.
De jó neked, Istenem,
hogy ilyen
jól vagyunk!
Unikornis-szerelem,
rózsaszín a négyzetem.
Pezsgő, fagyi, csokis keksz,
szelídített mű-Trex.
Irigyelnek fiúk, lányok,
s én mindjárt
szívárványt hányok
a falra.

A KÖTÉL NINCS KI

a kötéL nincs kimérve.
miért kímélne
pont minket
a becsapódás?
szakad itt
gatya és ing.
kancsal szerelem.
bandzsi
dzsámping.

BEFŐZTEM

befőztem tizenkét év
viharos szerelmet,
bódult aggodalmat,
hústépő ölelést.
tartósítószer-mentes,
fájdalmas finomság.
nem halunk éhen.
tele a karma.

LESZEK ÖL FA

Leszek öl fa,
hogy ölel.Hess!
Leszek vár,
hogy vár.Hass!
Leszek csoki,
hogy csókol.Hass!
Leszek a cseléded.
Hogy soha le ne cserél.Hess!
S hogy felmossam
az előszobáát.
Leszek, hogy legyek.
Légypapír is akár,
csak ragaszkodj hozzám.

HIDEGEN HAGY

hidegen hagyott
minket a nyár.
vágyainknak immár
hűlt helye.

idegenül olvad szívünkben
a fagylalt.
tölcsérbeszáradt,
őszülő szerelmünket
már a légy se
dongja körül.
a medence levét
ingyen isszuk.

EGYMÁSNAK VERMET

egymásnak vermet ásítottunk,
félkavarva az unalom vizét.
a szerelem íze
a lelkünkre száradt,
s a tagadás tavában úszva,
már nem éreztük
a szárnyaink súlyát.
egy hete azon agyalok,
hogyan nem vagyunk angyalok.

LEOPÁRDMINTÁSRA

Leopárdmintásra
bőgtem az agyam.
Elhagytam magam,
és téged is.
Még nincs késő.
Ez az állatminta
nem fog kimenni a divatból.
De ha mi igen, majd
vegyél magadra.

Lehull rólam
a fájdalom
s a kombiné.
Menő a mintám.
Egyszerű pólóval
kombináld.

KONCERTJEINK

Koncertjeink sorra
elmaradnak.
Hangszálainkat
bú és bánat
nyomja,
és nyoma sincs már
bennünk
a zenélő nyárnak.
Közeledik az ősz.
Emlékszel, kedves?
Hogy füttyültünk
mindenre!?
Dúdolj hát
a fülembé újra
olyan dalt,
hogy megirigyelje azt
csótány s csalogány.
Tücsköt-bogarat
hordj össze nekem,
és ígérem,
hogy minden dalodat
elhiszem
majd,
ha fagy.

RUTINRÁG

Rutinrágta lelkem
most rozsdás igazán.
Egy csapat varjú
les rám,
és az ördögé leszek,
ha nem dobsz fel egy kicsit.
Ha felragadok
a plafonra,
mint egy palacsinta,
kaparj le, rakj össze
barackdzsemmel.
Rozsdás részeimet is
fald fel,
vagy a fal adja
a másikat.